

Одломак из драме ПРЕПЛАВА

Љубица: Ја све што радим у животу радим намерно: намерно заборављам, намерно живим чак и када се распадам, намерно се правим да имам више од онога што заиста поседујем, намерно се смејем, намерно се трудим да не плачем и намерно се светим, а посебно намерно газим оне који су целог живота уживали да газе мене. Не знам само зашто сам намерно подносила тебе, да ли да бих себи напакостила? То ми никада неће бити јасно.

Предраг: Хтела си да ме убијеш?!?

Љубица: Била сам врло прецизна, покушала сам само да те мало онеспособим и успела сам. Да се Бог одлучио на тако нешто, како Јелена прижељкује, не би ти прошао баш овако, ја сам била нешто блажа према теби. Само што нисам знала да ћу те тада везати уз себе још више и да ћу морати да будем већи роб него што сам била док си био здрав и покретан. Да ћу још више морати да трпим твоја срања! Да будем твоја даноноћна праља, куварица, чистачица, брица, фризерка, медицинска сестра, баштован и крпа.

Предраг: Зашто си ти то све наводно трпела?!

Љубица: Због деце. Мада то је глуп изговор који ћеш чути од сваке жене.

Предраг: Зашто си протраћила сво то време ако си већ морала на крају да ме уништиш, као бубашвабу?!

Љубица: Бубашвабе су неуништиве. Ја сам искрено жалила што и ти ниси један од оних мужева који крене да купи паклицу цигарета и никад се више не врати кући. Те ситуације су ми звучале као спасоносне бајке. Али ми никад нисмо постали њихови јунаци. Штета.

Предраг: Држао сам те као мало воде на длану, а ти си свему налазила ману. Изазивала си сваким својим покретом, погледом и речју!!! Тражила си да те грдим!

Љубица: Исто као што су и неки недужни људи са друге стране тражили да их поубијаш?

Предраг: Не бркај те ствари.

Љубица: Тебе баш често моле да их уништиш и смакнеш, зар не? Нисам знала да смо сви тако жељни деструкције. Јер ја сам откад знам за себе жељна само срећног живота.

Предраг: Често си била тотално неправедна према мени и сиктала си на мене ничим изазвана. Како онда човек да остане присебан и нормалан када си ме нападала за глупости?! Као да си хтела свађу...То су све биле глупости...

Љубица: Зависи шта сматраш глупостима. Деца не мисле да су то глупости. Нити сам ја маштала да се свађам и трошим своје нерве и време. Деца су због нас и тих свађа, , тачније због тебе и

пропала. Деца треба да буду први разлог због кога треба да свако стави тачку на ту црвену причу и да оде. Да се ослободи и живи нормално и опуштено како сваки човек заслужује.